

maalet om, hvor vidt Forbudet er overtraadt, bør den paagældende Apoteker, hvis han ikke frivillig vil underkaste sig Administrationens Afgørelse, kunne forlange bragt for Domstolene. Rets sagen turde da rettest være at behandle efter Formerne for Justitsfager.

Fra et ubetinget Forbud mod Overdragelse af Drift til andre bør der for saa vidt gøres en Undtagelse, som den Apoteker, der inden en eventuel Lovs Ikrafttræden med Justitsministeriets Tilladelse maatte have overdraget sit Apoteks Drift til andre, bør have Afgang til, naar den paagældende Kontrakt udløber, med Ministeriets Tilladelse at afflutte ny Kontrakt.

b. En anden Konsekvens af Paabudet om, at Apotekeren selv skal drive sit Apotek, er det dernæst, at det fastsættes, at Apotekeren ikke maa tage Bolig paa et Sted, hvor han ikke kan føre et dagligt, fuldstændig effektivt Tilsyn med Driften. Det Almindelige er, at Apotekeren bor paa selve den Ejendom, hvorfra Apoteket drives. Kommissionens Flertal foreslaar derfor, at dette gøres til Pligt for Apotekerne, dog saaledes at Justitsministeriet, hvor Omstændighederne tale for en fritagelse fra Paabuddet, skal kunne tilstaa en saadan. Et Mindretal (Benzon, Hansen, Hempel og Strøbyberg) er vel enigt med Flertallet i, at Apotekeren selvfølgelig ikke maa tage Bolig saa langt fra Apoteket, at han ikke daglig kan lede eller føre Tilsyn med Driften, men finder det urimeligt af den Grund at fordrø Bolig i selve Apoteksejendommen, noget der i mange Tilfælde her i Kjøbenhavn ikke mere kan skaffes. Vi finde det uheldigt at give et Paabud, hvorfra der hyppigere og hyppigere frentidig maa dispenseres, og da der tilmed næppe kendes mere end et Eksempel, hvor Apotekeren har haft Bolig i alt for fjern Afstand fra sit Apotek, forekommer Bestemmelsen os unødigt rigoristisk, saameget mere som Bolig i selve Apoteksejendommen aldeles ikke afgiver nogen egentlig Garanti for Apotekeren's Ledelse af Driften. Vi foreslaa derfor, at Paabudet affattes saaledes: „Apotekeren skal have fast Bolig saa nær ved Apoteket, at han kan føre et dagligt effektivt Tilsyn med Driften“. Kommissionens Flertal anser det dog for rigtigst at affatte Paabudet i Overensstemmelse med, hvad der, som anført, er det Almindelige. Der kan vel forekomme særlige Forhold f. Eks. her i Kjøbenhavn, hvor det kan være forbundet med Kansfeligheder at knytte Apotekets Drift og Apotekeren's Bolig til samme Ejendom; men til saadanne Forhold kan der tages tilstrækkeligt Hensyn ved en Bestemmelse om, at Administrationen kan dispensere fra Paabudet.

For Overtrædelse af Paabudet vil det formentlig være tilstrækkeligt, at der fastsættes Straf af Bøder. Disse bør som disciplinære kunne dikteres af Justitsministeriet og synes passende at kunne tillægges den i § 8 i Loven af 10de April 1895 ommeldte Fond.

c. En videre Konsekvens af den opstillede Hovedregel om Apotekeren's Pligt til selv at drive sit Apotek bliver det dernæst, at det, naar en Apoteker paa Grund af Sygdom eller Svagelighed bliver ude af Stand til selv at drive sit Apotek, saaledes at der ikke er nogen rimelig Udsigt til, at han kan komme sig inden en passende Frist, ikke kan tillades ham at beholde Apoteket. Her vil det som oftest ikke straks kunne overstues, om en Helbredelse dog ikke mulig kan indtræde inden for en